

SVENSKA ROMANSER

Sånger av Wilhelm Stenhammar
för röst & piano

*Songs by Wilhelm Stenhammar
for voice & piano*

I urval av/Selected by Magnus Svensson

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Edward Klingspor
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 2452/Edition No. 2452
2025
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-831-2

Levande musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Riksantikvarieämbetet och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Stenhammars sånger i urval

Vilka är Wilhelm Stenhammars bästa sånger? Den frågan får jag ganska ofta från såväl sångare som pianister. Ja, vad ska man svara på den frågan, när de bästa sångerna är... så många? Stenhammars mästerskap som tonsättare manifesterades inte minst i romanserna för röst och piano. Hans tonsättningar av samtidens främsta poesi har lite av en särställning i den svenska musikhistorien, och sångerna står sig obekymrat väl även i jämförelse med de av kollegorna Edvard Grieg och Jean Sibelius. Redan som sjuttonåring komponerade han det som måste betraktas som ett första mästerverk, 'I skogen'; formfulländad och med ett tilltal som bugar inför förebilden Robert Schumann. Hans tonspråk och berättarstil utvecklades naturligtvis med tiden. 'En strandvisa' eller expansiva 'Prins Aladin av lampan' visar på en tonsättare i besittning av en helt egen vokabulär.

Till denna samling har jag valt några av mina personliga favoritsånger, sådana jag hela tiden återkommer till. På levandemusikarv.se finns mycket mer att upptäcka. Vi inventerar fortlöpande den väldiga svenska musikskatten i jakten på gömda eller glömda pärlor, som sedan publiceras i vår databas för fri nedladdning.

Okej, min favoritsång, om jag måste svara? Dagens svar blir... 'Hvarför till ro så brått?' ur Visor och stämningar op 26. Dikt och musik blir till ett. Ett senromantiskt mästerverk!

Magnus Svensson, 2025

Konsertpianist och redaktör för Levande musikarv, Kungl. Musikaliska Akademien

A Selection of Stenhammar's Songs

Which are Wilhelm Stenhammar's finest songs? That is a question I am asked quite often, by both singers and pianists. But how should one answer such a question when the finest songs are... so many? Stenhammar's mastery as a composer is perhaps most clearly revealed in his art songs for voice and piano. His settings of the foremost poetry of his time occupy a special place in Swedish music history, and these songs hold their own effortlessly even when compared with those of his colleagues Edvard Grieg and Jean Sibelius. Already at the age of seventeen he composed what must be regarded as his first masterpiece, 'I skogen' ("In the forest"), perfectly shaped and with an expressive language that respectfully bows to the influence of Robert Schumann. Naturally, his musical language and narrative voice developed over time. Songs such as 'En strandvisa' ("A Shore Song") or the expansive 'Prins Aladin av lampan' ("Prince Aladdin of the Lamp") reveal a composer in possession of a wholly distinctive vocabulary.

This collection presents some of my personal favourites – songs to which I keep coming back to again and again. At levandemusikarv.se there is much more to discover. We are continually surveying Sweden's vast musical heritage in search of hidden or forgotten gems, which are then published in our database for free download.

All right – my favourite song, if I must choose? Today's answer would be... 'Varför till ro så brått?' ("Why So Hastily to Rest?") from Songs and Moods, Op. 26. Here, poetry and music become one. A late romantic masterpiece, no doubt.

Magnus Svensson, 2025

Concert Pianist and editor for Levande Musikarv (Swedish Musical Heritage),
Royal Swedish Academy of Music

STENHAMMARS SÅNGER I URVAL

Sånger och visor 1887

I I skogen (*A.T. Gellerstedt*) 2

Drei Lieder von Heinrich Heine op 17 1888–89

I Ich lieb' eine Blume 4

II Ein Fichtenbaum steht einsam 6

Två visor ur 'Idyll och epigram' op 4b 1893

I Flickan kom ifrån sin älsklings möte (*J.L. Runeberg*) 8

II Flickan knyter i Johannennatten (*J.L. Runeberg*) 14

Ensamhetens tankar op 7 1893–94

VII Du hade mig kär (*V. von Heidenstam*) 16

Fem visor till text av J.L. Runeberg op 8 1895–96

I Lutad mot gårdet 20

II Dottern sade 22

IV Till en ros 24

To digte af J.P. Jacobsen op 10 1893–1894

I Du blomst i dug 26

Fyra svenska sånger op 16 1894

IV Fylgia (*G. Fröding*) 29

Fem sånger till dikter av Bo Bergman op 20 1893–94

I Stjärnöga 35

II Vid fönstret 38

V Adagio 44

Visor och stämningar op 26 1906–09

II Nattyxne (*E.A. Karlfeldt*) 46

III Stjärnan (*B. Bergman*) 52

IV Jungfru Blond och jungfru Brunett (*B. Bergman*) 56

VII Hvarför till ro så brådt? (*V. von Heidenstam*) 64

IX En strandvisa (*G. Fröding*) 66

X Prins Aladin af Lampan (*G. Fröding*) 70

Fyra dikter av Verner von Heidenstam 1918

II I lönnens skymning 78

Fyra Stockholmsdikter av Bo Bergman 1918

I Kväll i Klara 82

III Mellan broarna 88

I skogen.

(A. T. Gellerstedt)

WILH. STENHAMMAR.

Andante sostenuto.

SÅNG.

PIANO.

dolce Kärt är att rå - ka dig,

plegatissimo *pp* *p*

4

natt - vi - ol, der blek du står i - bland grä - - sen och suckar ut ef - tersjunknen

pp dolcissimo

8

sol din doft, ditt in - ner - sta vä - - sen. *poco rit.*

ppp *cresc.*

12

Giojoso.

Ljuft är att hö - radin sång, du trast, der högst i gra - nen på spa - ning

f

16 *poco string.* **Sostenuto.** *rit.*

du jublar ut under qväl - lens rast om mor - gonrod-nad din a - - - ning.

mp *cresc.* *e* *string.* *f* *p* *dim.*

20 **Tempo I.** *p*

Men lär mig, natt - viol, blid som din, en

pp *ppp* *pp sempre*

24

sorg, när fröjd har gått un - - der! Trast, lär mig tol - ka så glad som din, min

mf *p*

28

tro på lju-sa-re stun - - - der!

poco rit. *un pochettino sostenuto*

espress. *dim.* *pp* *dim.* *ppp*

Red.

*b ändrat från cess.

Drei Lieder von Heinrich Heine.

„Ich lieb' eine Blume.“

Sehr zart.

Wilh. Stenhammer, Op. 17.

Singstimme.

1.

Pianoforte.

Ich lieb' ei - ne Blu - me, doch weiß ich nicht wel - che;

sempre molto dolce

das macht mir Schmerz. Ich schau' in al - le

Blu - menkel - che, und such' ein Herz. Es

duf - ten die Blu - men im A - bendschei - ne, die Nach - tigall

dolcissimo

13

schlägt. Ich such' ein Herz, so schön wie das mei - ne,

16

so schön be - wegt. Die Nach - tigall

19

schlägt, und ich ver - ste - he den sü - ßen Ge - sang; uns

22

bei - den ist so bang — und we - he, so weh' und

25

bang.

„Ein Fichtenbaum steht einsam“

Langsam.

sotto voce

Wilh. Stenhammer, Op. 17.

2.

Ein Fich - ten - baum steht ein - sam im Nor - den

p molto

3

auf kah - ler Höh'. Ihn schlä - fert; mit wei - ßer Dec - ke um -

6

hül - len ihn Eis und Schnee. Er

cresc. *mf* *p dim.* *pp*

9

träumt von ei - ner Pal - - me, die fern im

cresc. *f* *dim.* *p*

12

Mor - gen - land, ein - sam und schwei - gend trau - ert

p molto

16

auf bren - nen - der Fel - sen - wand. Ein Fich - ten - baum steht

fz *pp*

19

ein - sam im Nor - den auf kah - ler Höh'.

ppp

Flickan kom ifrån sin älsklings möte

Andante.

Wilh. Stenhammar, Op. 4^b

Sång.

Piano.

4

Flic - kan kom i -
Mäd - chen kam vom

8

från sin älsklingsmö - te, kom med rö - da hän - der. Mo - dern sa - de: „Var - av
Stelldichein vom Liebsten, kam mit rothen Händen. Fragt die Mutter: „Wo - ron

12

rod - na di - na hän - der, flic - ka?“ Flic - kan sa - de: „Jag — har ploc - kat
sind die Hän - de roth, du Mäd - chen?“ Sagt das Mädchen: „E - - ben pflücktlich

16

A

ro - - sor och på tör - nen stungit mi-na hän - der."
 Ro - - sen und die Dor - nen stachen meine Hän - de."

mf *p* *p* *p* *mp* *p*

19

p *dim.* *pp* *ppp*

22

p *dim.* *pppp*

27

B

Å - ter kom hon från sin älsklingsmö - te, kom med rö - da läp - par.
 Wie - der kam vom Stelldichein das Mäd - chen, kam mit rothen Lip - pen.

p *pp*

Modern sa-de: „Var-av rod-na di-na läp-par, flic-ka?“ Flic-kans sa-de: „Jag —
 Fragt die Mutter: Wo-von sind die Lippen roth, du Mäd-chen?“ Sagt das Mädchen: „Him-

pp *p* *pp*

35

C

har ä-tit hal- - - lon och med saf-ten
 beer'n ass ich e- - - ben und der Saft, er

cresc. *mp* *p* *pp*

38

må-lat mi-na läp-par?“
 fürbte mir die Lip-pen?“

p *pp* *pp* *dim.*

41

ppp *pppp* *p* *dim.*

46

D*poco rit.**a tempo*

Å - ter kom hon från sin älsklingsmö - te, kom med ble - ka kin - der.
 Wieder kam vom Stelldichein das Mädchen, kam mit bleichen Wan - gen.

51

Modern sa - de: „Var - av blek - na di - na kin - der, flic - ka?“ Flic - kan sa - de: „Red en
 Fragt die Mutter: „Wo - von sind die Wangen blass, oh Mäd - chen?“ Sagt das Mädchen: „Richt das

55

grav, ——— o mo - der!
 Grab, ——— oh Mut - ter!

Göm mig där och ställ ett kors där -
 Leg' hin - ein mich, stell' ein Kreuz dar -

58

ö - - ver, och på kor - set ri - sta, som jag sä - ger:
 ü - - ber, auf das Kreuz schreib' dann wie ich dir sa - ge:

E

En gång kom hon hem med rö - da hän - - der, ty de
 Ein-mal kam sie heim mit ro - then Hän - - den, roth sie

espress. *cresc.*

65

rod - nat mel-lan älskarns hän - - der.
 wa - ren von dem Druck des Lieb - - - sten.

mp *p* *p*

68

En gång kom hon hem med rö - da läp - - par, ty de
 Ein-mal kam sie heim mit ro - then Lip - - pen, und sie

mp *cresc.*

71

rod - nat un-der älskarns läp - - - par.
 wa - ren roth vom Kuss des Lieb - - - sten.

mf *p* *mp*

74

poco string.

Se - nast kom hon hem med ble - ka kin - der, ty de
 Spü - ter kum sie heim mit blas - sen Wan - gen, sei - ne

mf *cresc.* *f*

78

F *Sostenuto.***Tempo I.** (*poco più sostenuto*)

blek - - nat ge - nom äl - - skarns o - tro?"
 Un - - treu' machten sie er - blei - chen?"

f *dim.* *mp* *pp*

82

p sfz *dim.*

86

ppp *pp* *ppp*

Flickan knyter i Johannennatten

Andantino; dolce e semplice.

Wilh. Stenhammar, Op. 4^b

Flickan knyter i Jo-hanne-nat-ten kring den gröna broddens spä-da stänglar
Mädchen binden in Johannisnächten um die jün-gen Hal-me grünenGrases

p dolce

6
sil-kes-trå-dar ut-av skilda fär-ger, men på mor-gonstundengår hon se-dan
seid'-ne Fä-den von verschiednerFar-be, dann des Morgensgehn sie um zu schauen

dolciss. *p*

10
dit att le-ta ut sin framtids ö - den.
und ihr künftigt Schicksal zu er - fah - ren.

pp

14 **A**
Nu, så hör, hur flic-kan där be-ter sig: har den svar-ta, sor - gens stängel,
Nun, so hört, wie dann der MädchenTreiben: ist das schwarze Gras der Sorg'ge-

pp *p* *p* *cresc.*

18

vu - - xit, ta-lar hon och sörjer med de an - dra. Harden rö-da,
 wach - sen, reden sie und trauern mit ein - an - der. Ist das ro-the

mf *p* *p*

24

gläd - jens stängel, vu - xit, ta-lar hon och fröjdas med de an - dra.
 Gras der Freud'ge-wach - sen, re-den sie und freu'n sich mit ein - an - der.

cresc. *mf* *f* *p* *dim.*

30

B *pp*
 Harden gröna, kär - leksstängeln vu - xit, ti - ger hon och fröj - das
 Ist das grüne Gras der Lieb'ge - wach - sen, schweigen sie und freu'n sich

pp *cresc.* *mf* *p*

36

i sitt hjär - ta. Her - zen.
 still im Her - zen.

pp *ppp* *senza ritard.*

Du hade mig kär.

Non lento, semplice.

WILH. STENHAMMAR, Op.7. N° 7.
(„Ensamhetens tankar.“)

SÅNG.

Du ha - de mig kär. Jag skul - le

PIANO.

p *pp* *cresc.*

3

nyss lagt allt jag egt för din fot. Jag skul - le

dim.

5

off - rat all verl - den mot ditt hjer ta, din famn, din

p

7

kyss. Men

pp

lyck - lig vår kär - lek, som dol - des än, som ej

cresc.

12
band oss i - ve och väl, tills den

mf

14
tvi - na - de bort, tills vi dö - da - de den med hvar -

pcresc.

16
an - dras bri - ster och fel!

f *dim.*

molto semplice *rit.* *sosten.*

Hvad glöm - mas kan un - der å - ren, glöm! Lyft mig

a tempo

ut som en död ur ditt sin - ne! I dag är vår kär - lek en

rit. *Lento.*

dy - ster dröm, i mor - gon ett ung - doms -

min - ne.

Lutad mot gärdet

Semplice, molto dolce.

Wilh. Stenhammar, Op. 8.

SÅNG.

PIANO.

p

legato

Lu - tad mot gär - - det

6

stod gos - sen vid flic - kans arm, såg öf - ver

11

sla - gen äng. „Som - ma - rens tid har

16

flytt, blom - mor - na viss - - nat re'n; skön är din

21

kind lik - väl, ro - sor och lil - jor der

mf dim.

26

blom - stra som förr än - nu."

p

32

p molto

Vå - ren kom å - ter, då stod han al - le - na der!

p molto

38

Flic - kan var bor - ta, låg viss - nad i jor - dens famn; än - gen var

pp

44

grön i - gen, le - en - de, blom - ster - rik.

Dottern sade

Wilh. Stenhammar, Op. 8.

Allegretto amabile.

Dot - tern sa - - de till sin gam - la mo - der:

„får ej nu i höst mitt bröl - lop fi - -

ras?“ Mo - dern sa - de: „låt det bli till vå - ren; vå - ren, dot - ter,

pas - sar bäst för bröl - lop; äf - ven fo - geln byg - ger bo om vå - ren.“ „Hvar -

- - för pas - - sar vå - ren bäst för bröl - lop,

p dolce

poco lento

cresc.

15

f

hva - - - - - d, om fo - - - - - geln byg - - - - - ger bo om vå - - - - - ren?

f *dim.*

18

Hvar - - - - - je års - - - - - tid, go - - - - - da mo - - - - - der,

p *cresc.* *mf* *dim.*

20

pas - - - - - sar ju för den, som hvar - - - - - je års - - - - - tid

p

22

äl - - - - - skar."

animato *cresc. molto*

24

ff

Till en ros.

Poco Allegretto.

Wilh. Stenhammar, Op. 8.

The first system of the piece is in 3/4 time, key of B-flat major. It features a piano accompaniment with a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The tempo is marked 'Poco Allegretto'. The piece concludes with a 'poco rit.' (poco ritardando) marking and a final chord marked 'pp' (pianissimo).

5 Andante.

The second system begins with a vocal line in 4/4 time, key of B-flat major. The tempo is marked 'Andante'. The lyrics are: "O, du min käl - la sval, o, du min ros så röd, ros, som så snart slog ut!". The piano accompaniment is marked 'dolce' (dolce) and 'dim.' (diminuendo). The system ends with a 'ten.' (tenuto) marking.

8 *poco rubato*

The third system continues the vocal line in 4/4 time. The tempo is marked 'poco rubato'. The lyrics are: "Hvem skall jag ge dig åt? Mån-ne åt mo-der min? Har ju ej mo-der mer.". The piano accompaniment is marked 'pp' (pianissimo) and 'p' (piano). The system ends with a 'pp' marking.

11

The fourth system continues the vocal line in 4/4 time. The lyrics are: "Mån-ne åt sy-ster då? Fjer-ran hos ma-ken hon. Mån-ne åt bro-der då?". The piano accompaniment is marked 'p' (piano), 'pp' (pianissimo), and 'mf' (mezzo-forte). The system ends with a 'mf' marking.

Drog ju i här - nad han. Männ' åt min älsk - ling då?

f *p dolce*

17 *sostenuto*

O, han är långt från mig, ba - kom tre sko - gars löf,

espr. *molto espr. cresc.*

19 *ritardando* *a tempo Andante*

ba - kom tre ström - mars våg. O, du min käl - la sval,

f dim. *p* *dolcissimo*

21 *rit.* *lento*

o, du min ros så röd, ros, som så snart slog ut! Hvem skall jag ge dig åt?

dim. *pp*

24 *Poco Allegretto.*

p *poco rit.* *pp*

TO DIGTE

af

J. P. Jacobsen.

— * —

Du Blomst i Dug.

Poco sostenuto.
dolce espressivo

WILH. STENHAMMAR, Op. 10.

SANG.

PIANO.

p dolce
legatissimo sempre

3

Blomst i Dug! Hvisk mig Drøm - me-ne di - - ne.

6

hvisk mig Drøm - me-ne di - - ne.

Er der i dem den sam - - me Luft, den

dolcissimo

11

sam - me sæl - som - me El - verlandsluft, som i mi - -

14

ne? Og hvi - sker, suk - ker og kla - ger det der gennem

cresc. poco a poco

17

dø - - en - de Duft og blun - - den - de Skær, gen - nem

19

poco rit.

vaag - - nen - de Klang, gen - nem spi - - - ren - de Sang: i

cresc. *cresc. molto e poco rit.*

21

Læng - - sel, i Læng - - - sel,

p *più p*

24

i Læng-sel jeg le - - - ver!

sempre più p

28

I Læng - - - sel!

pp *Ped.*

F Y L G I A.

WILH. STENHAMMAR

Allegro agitato.

SÅNG

PIANO.

4

Fyl - gi - a, Fyl - gi - a, fly mig ej, när jag
 Fyl - gi - a, Fyl - gi - a, flie - he nicht, ziehn hin -

7

drags af det lå - ga mot dyn, du skyg - ga, för - nä - ma,
 af mch dre Sin - ne so wild! Du Rit - ne, Et - hab - ne,

sky mig ej, när med lump - na tan - kar jag skym - mer din ve - ka ge -
 zie - he nicht, wenn mit wüs - tem Traum ich be - fle - cke dein leuch - ten - des

stalt, som sväf - - var i skön - - het och
 Bild, das blen - - dend und rein schwebt in

stjärnglans och dröm - mar af ljus för min syn så
 stern - hel - lem Schein vor dem Blick mir so mild - so

nä - ra mig, men så fjär - ran dock som den fjär - ran, fjär - ran
na - he mr, und so fer - ne doch wie das ho - he Licht - ge -

dolce espress.

22

skyn, du ef - ter - tråd - da, du o - åt - kom - li - ga,
füll! Du Heiss - er - sehn - te, du Un - er - reich - li - che,

molto p

25

du flic - ka af skön - hets läng - tan, du vä - sen i dräkt af
du Herr - li - che, Un - ver - gleich li che, die dich um strahlt des

cresc

più cresc

lif - vets ski - ra - ste silf - ver - skir med lyck - li - ga drag och
 Le - bens lch - tes - te Sil - ber - pracht; hold - se - li - ge Maid, von

dim *p*

kär - le - kens skä - ra - ste törn - ros - skim - mer i hyn. _____
 Lie - be ver - klart, de - ren Gluck im Ant - litz dir lacht! _____

cresc

_____

_____

f *dim*

är min skyd-dan - de tröst i nat - - - tens
 ser mein Trost und mein Stern in dunk - - - ler

mf *dim*

syn! (Gustaf Froding)
 Nacht! (Deutsch von Emma Klengenfeld)

pp *p* *cresc.*

f *dim.* *p* *ritard*

dim. *pp*

Stjärnöga.

Wilh. Stenhammar, Op. 20.

Allegretto semplice.

Stjär - ö - ga, du som jag mött

dolce

6

långt i för - svun - na ti - - - der, nu är det

11

kväll - dags, och trött min ung - dom till hvi - la skri - - - der.

Irr - bloss, som vär - den har tändt, slock - na så lätt i vär - . . .

23

den. Stjärn - ö - ga, myc - ket har händt, se - dan vi skil - des på

espress. *dim.* *p*

29

fär - . . . den. Vill - sam är vä - gen som

35

går fram genom mör - ka län - . . . der. Stjärn - ö - ga,

41

Stjärn - ö - ga, när jag al - - drig mer di - na hän - - - der?

47

Tag mi - na hän - der och led mig in i ditt lju - sa

52

ri - - - ke. Stjärn - ö - ga, gif mig din fred och låt mig

espress. *dim.* *p*

58

var - da din li - - - ke.

dim. *pp*

Vid fönstret.

Wilh. Stenhammar, Op.20.

Andantino.

I dag har jag sett din för - sta

dolce e legato

3
ryn - - ka som ris - pad med nål i ö - gats vrå, och

6
di - na kä - ra hän - der ha ta - git från min tin - ning ett grå - nadt

9

strå, där vi sut - to vid det öpp-na fönst - ret och

12

tänk - te på en gammal sak, me-dan af - ton-rod - nan låg

15

stil - la öfver små - stadenstöp - por och tak.

dolce espress.

dim.

Poco sostenuto.

En klocka ringde

22

bor ta i grön skan och kväl len var djup och all var sam,

25

och öfver kyr ko går den kom lång samt en ska ra flic kor

28

ga tan fram. De ha de hvi ta blom mor i hå ret

31

och psalm - bok och näs - duk i hand; de - ras lån - - ga

poco cresc.

34

kläd - ningar slo - - - go, då blå - - sten tog dem i bland.

dim.

37

På ble - ka kin - der stod än - nu grå - ten, och läp - parna

cresc. *dim.* *pp*

40

lä - ste en bön, men i ö - gonens speglades värl - - den, och

cresc.

världen var stor och skön.

più cresc. *f* *fz* *fz*

46

Och femtonårsdrömmarna lyfte mot skogens röki-garand. Där det

p *cresc.* *dim.* *p*

49

strimmade blankt efter solen låglifvets förlovade

ritardando *poco cresc.* *dim.*

52

land. Men vi

Tempo I.

55

sut - - to vid det öpp - na fönst - - ret, din pan - na vars sorg - sen och

dolce

58

sänkt, och jag kyss - te ditt fin - ger och sa - - - de, att

61

senza ritard.
in - gen ting blir som man tänkt.

dolce espress.

dim.

64

pp

poco rit.

Adagio.

Wilh. Stenhammar, Op. 20.

Quietissimo.

Vattnet rörs och vinden spelar,
 vind och vatten ta hvar-ann. Bakom skogens glesa dungar gula rågen
 gun - gar af och an. Det är ba-ra du som fe - lar. Hjär-tat saktar sina
 slag. Jag hör svag mu - sik som spe-lar mig till sömns i

p molto e legatissimo
pp
dim.
pp
più pp

19

dag. Molnen gli.da lätt som hvita svanar öf.ver

meno pp

24

himlens sjö, men de ti.ga där de fa.ra, svanar sjunga ba . . ra

pp *pp*

29

när de dö. Ondt och tungt har jag fått sli . ta, det är tungt på tiggars . stig.

34

Jag vill fa.ra med de hvita svanar . na till dig.

dim. *pp* *più pp* *pp sempre*

Nattyxne.

E. A. Karlfeldt.

Die Nachtviole.

Sakta glidande.
Sanft gleitend.

Wilh. Stenhammar

Öf - ver dig, yx - ne, äl - skogsört,
Nacht - vi - o - le, Du Blu - me scheu,

pp

Red.

5

su - sa - de Ve - ne - ris fly - en - de skört, dag - gen som lopp af den
Dir schwebte nächt - lich Ve - nus vor - bei, Tau, der ihr treff von dem

pp

* Red.

9

hvi - ta fo - ten göt dig i ro - ten sin vår - li - ga vört.
Fuss, dem weis - sen, goss in den Kelch Dir sein Len - zes - ge - bräu.

pp

* Red.

13

Dag - gighonkom af de lån - ga haf, dag - gig af lun - darnas fär - ska saf,
 Tau - ig sie kam vonder wei - ten See, tau - ig von wal - di - ger Ber - ges - höh';

Red. * Red. * Red. * Red. *

17

gli - dan - de sak - ta i tun - gel - nat - ten nyck - fullt in mot de
 hin durch die Mond - nacht glitt sie schnell - le ne - ckisch zur mur - meln - den

Red. * Red. * Red. * Red. *

20

spä - da vat - ten, sjönk som en svan ned - mel - lan
 Sil - ber - quel - le, sank wie ein Schwan nie - der in

Red. * Red. * Red. * Red. *

23

kas - - dun och bal - dri - an.
 Schilf - gras und Bal - dri - an.

Red. * Red. * Red. *

Ve - ne-ris blom - ma, natt - vi-ol, vin - den dör bort som en
 Ve - ne-ris Blu - me, mond - gebannt, Wind wieder Ton ei-ner

30

matt ————— fi - ol, strän - gad med dvärgsnät från gre - nar och än - gar,
 Gei - ge schwand, die mit den zar - te-sten Spinn - web-sai - ten mit

34

strän - gad med strängar af sjun - kan-de sol. Hvit är din kind, och all
 Strah - lendar sin - kenden Son - ne be-spannt. Weiss ist Dein Ant-litz, am

38

da - gen du gömt - blic - ken för so - len och lu - tat och drömt. Vet du, ditt blod som en
 Ta - ge Du säumst, birst Du deinen Blick vor der Son - ne und träumst. Selt - sam, wie Jungfrau-en

42

jung - frus är blan - dadt? Vet du, ditt dröm - lif som hen - nes är an - dadt re - nast och
 blut, ist das Dei - ne, selt - sam wie ih - re sind Dei - ne Träu - me, un - schuldig,

Led. * Led. * Led. * Led. * Led.

bäst blott som en doft vid en tun - gel - fäst?
 rein, zart wie ein Duft, wie des Mon - des Schein.

* Led. * Led. * Led. * Led. * Led.

49

Ve - neris blom - ma,
 Lie - bes - blu - me,

poco cresc.

dim. *pp*

* Led. * Led.

53

nos - se - rot, vin - den far upp, som sof vid din
 Ve - ne - ris kind, auf aus dem Schlum - mer jäh fährt der

cresc. *ppp*

6 7 11

*

fot, ur mörk - - ret ett li - - del-sens
 Wind, aus dem Dun - - kel der Lei - - denschaft

And. *

58

stråk - - drag svin - gar på flä - der-mus - vin - gar mot
 Bo - gen-strich kling, auf Fle - der-maus - flü - geln zum

poco cresc. *

60

må - - nens klot.
 Mond sich schwingt.

ppp *

62

Jung - fru-blom - ma, böj di-na knän, o - skuld som bry - tes, dess
 Jung - frau-blü - te, beu - ge Dein Haupt, herb ist Dein Duft, wenn die

And. *

65 *rit.*

doft är frän. Vet du de skä - ra dröm - marnas ö - de?
 Un - schuld ge-raubt. Kennst Dudas Schick - sal zar - te-ster Träu - me?

pp *rit.*

68

Djupt i din rot går ett hem - ligt flö - de, en jord - brygds kum,
 tief in der Wur - zel quillt's Dir und schäu-met so schwarz und stumm -

pp sempre

71

Ve - ne - ris blom - ma, Sa - ty - ri-um.
 Ve - ne - ris Blu - me, Sa ty - ri-um. (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

pp

75

pp *rit.*

Stjärnan.

Bo Bergman.

Der Stern.

Presto agitato.

Wilh. Stenhammar

Jag
Ich

3

sli - ter i da - gar-nas ked - - ja. Jag pu - star på mi-na
schaf - fe im Jo - che der Ta - - ge. Das Feu - er facht mei-ne

6

kol. Jag smäl - - ter och smi - - der, min
Hand. Ich hämm - - re, ich schweis - - se, die

* Återställningstecken för e infört.

**Återställningstecken för e2 infört.

9

smed - ja är het som ett af - - - - - grunds -
 Schmie - de er - glüht wie im Höl - - - - - len - -

f *sempre stacc.* *dim.*

13

hål. _____ Det bru - - - sar som
 brand. _____ Wie Feu - - - er es

p *cresc.*

16

eld och det stän - - - ker som sot _____ från min
 braust, und es sprü - - - hen die Fun - - - ken vom

più cresc.

dik - - - tar - härd — men of - van går
 Dich - - - ter - herd. Doch dro - ben die

f *più f* *p cresc.*

24

sky - ar - nas värld, och mel - lan sky - ar - na
 Wol - ken zieh'n, und hö - her seh' ich er -

p *cresc.*

29

blän - - ker en stjär - - na på sa - - lig - lig
 glüh'n ei - nen Stern so se - - lig ver -

p *più p* *pp*

35

färd. _____ Det
 klärt. _____ Es

cresc.

39

bru - sar som eld i min hjär - na, det rin - ners som blod i min
 braust mir wie Feu - er im Hir - ne, die blu - ti - gen Trä - nen ich

sempre cresc.

f stacc.

43

tår. Jag hä - - sar dig sa - -
 wein'. Ich win - - ke dem se - -

p cresc.

f

48

li - ga stjär - - na, som ald - -
 li - gen Ster - - ne, der nim - -

p

cresc.

54

rig jag när. _____
 mer doch mein. _____ (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

f cresc.

ff

*Återställningstecken för e2 infört.

Jungfru Blond och jungfru Brunett. | Jungfer Blond und Jungfer Brünett.

Bo Bergman.

Vivace.

Wilh. Stenhammar

Jung-fru Blond och jung-fru Bru - nett dan - sa med
 Jung-fer Blond und Jung-fer Brü - nett tan - zen, die

dolce leggiero e staccato

8

fing-ret på kjo - len. Så höst-klar är luf - ten och lätt, lätt, lätt,
 Fin-ger am klei - de. So herbstklar die Luft ist und leicht, leicht, leicht,

16

lätt som de sving-an - de jung-frur-nas kling-an - de gläd - je i so - len.
 leicht, wie der schwingen-den Jung-frau-en klin-gen-de, son - ni - ge Freu - de!

23

Se på. Nu hö - ja de sig, nu bö - ja de sig, och ö - go - nen
 Schaut hin. Jetzt beu - gen sie sich, jetzt nei - gen sie sich, es la - chen die

31

ly - sa och flä - tor - na slå och kin - den har he - ta fläc - kar -
 Au - gen, es flat - tert das Haar, auf Wan - gen glüh - heits - se Flek - ken -

38

poco meno
 Men långt öf - ver än - gens gul - na - de vall står rym - den
 Doch weit ü - ber Wie - sen und herb - stbun - tem Wald steht die Luft so

45

kall, och nak - na stå träd och häc - kar. 0
 kalt, und kahl ste - hen Bäu - me und Hek - ken. 0

Tempo I.

jung-frur, hvi dan-sen I än och sjun-gen och skrat-ten? Det fal - ler en
 Jungfern, was tan-zet Ihr noch und sin-get im Wal - de? Dort fällt ja schon

sempre p *poco marc.* *molto p*

61

tranquillamente

stjär - na i - gen, och snart kom-mer nat - ten. Den kom-mer som tjuf-ven, när
 wie - der ein Stern, die Nacht senkt sich bal - de. Sie kommt wie der Dieb, ganz

pp

68

in - gen ser och in - gen ber. Som en rof-få-gels-svärmslården ner och för-
 still und leis', auf niemands Ge - heiss. Sie stürzt nie-der auf Raub-vo-gel - weis' und ver-

cresc.

75

sosten.

mör - kar vä - gar och vat - ten.
 dun - kelt die son - ni - ge Hal - de.

poco f *cresc.* *f e ben tenuto*

* f har ersatt e.

82 *a tempo* *rit.*

Jung-fru Blond och jung-fru Bru-nett stan-na för-skräm-da i
 Jung-fer Blond und Jung-fer Brü-nett strau-cheln er-schro-cken im

accel. in tempo *mf*

89 *sosten.*

dan-sen. Hur hemskt blef all-ting med ett i den si-sta
 Tan-ze, ein Schau-er sie um-weht in dem letz-ten

p *pp*

97 *più mosso*

dö-en-de glan-sen. Det hviss-lar i vin-den och
 ster-ben-den Glan-ze. Da flü-ster't's im Win-de, da

pp

104 *poco a poco più agitato*

smy-ger på tä och skrat-tar i ris och dun-gar.
 schleicht es auf Zeh'n und ra-schelt in Schilf und Blät-tern.

poco a poco cresc. ed accel.

De stae - kars jung - - - frur-na små
Die ar - men Jung - - - fräulein schön

f dim. *p*

116

skälf - va som fo - gel - un - gar.
ängst - lich wie Vög - lein zit - tern.

124

sempre agitato

Och hvi - ta i kin - den, med
Mit schreckbleichen Wan - gen und

cresc. *p*

130

flä - tor som slå, slå, slå, ru - sa de hem - åt bå - -
Lo - cken, die weh'n, weh'n, weh'n, pfeilschnell nach Hau - se sie sau - -

cresc.

137

poco più tranquillo

da. Här u - te är vil - lor och vå - da, men hem - ma är värl - den en
sen. Hier draussen ist Schrecken und Grau - sen, doch da - heim ist die Welt ja, so

più f *dim.* *p*

144

spi - sel - vrå och mor den en - da i värl -
traut und schön, und Mut - ter die Einz' - ge auf der Er -

151

poco a poco più tranquillo

den. Hon sit - ter så tyst och tvin - nar och snor och stir - rar
de. Sie sit - zet so still und we - bet und spinnt und facht das

p *più p*

159

Moderato tranquillo.

fry - san - de in i de ly - san - de glö - den på här - den.
glü - hen - de, fun - ken - sprü - hen - de Feu - er im Her - de.

p *più p*

De göm - ma sitt hjär - ta hos mor och kys - sa den gam - las hän - der.
 Sie ber - gen das Haupt ihr im Schooss - und küs - sen der Al - ten Hän - de.

espress.

177

Och tim - mar - na rin - na och kvälln blir stor, det rass - lar i
 Die Däm - me - rung wächst und wird rie - sen - gross, es kni - stern die

molto p

184

bra - sans brän - der. Men u - te som troll på tå det
 Feu - er - brän - de. Doch draus - sen um's Haus auf Zeh'n tut das

pp

192

mum-lan - de mörk - ret skri - der: Ni kä - ra - ste jung -
 mur-meln - de Dun - kel schlei - chen: Ihr lieb - wer - ten Jung -

poco cresc. *p*

200

(non forte)

- frur små, jag tar er väl hvad det li - der....
 - fern schön, mein Arm wird doch euch er - rei - chen....
 (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

cresc.

207

f *dim.* *p* *dim.* *pp*

Hvarför till ro så brådt?

(Ur „Ensamhetens tankar“.)

Verner von Heidenstam.

Warum so früh zur Ruh?

(Aus „Einsamkeits-Gedanken“.)

Allegretto un poco mosso.

Wilh. Stenhammar

Hvar - för till ro så brådt,
 Wa - rum so früh zur Ruh,

dolce leggiero

6

du som jag vill allt godt? Följ mig en
 die mir so teu - er, Du? Sieh' doch die

12

mån - skens - tim - ma! Kyrk - torn och fön - ster glim - ma.
 Nacht uns win - ken, Kirch - turm und Fen - ster blin - ken.

18

Full - må - nen ly - ser klart. _____ Nat - ten är snart för -
 Komm, weil der Mond noch strahlt, _____ bald bleicht sein Glanz so

24

bi. Stan - na min flic - ka! Snart _____
 hehr. Komm, Du mein Mäd - chen! Bald, _____
 dolce.

30

ä - ro ej hel - ler vi. _____
 bald sind auch wir nicht mehr. _____
 (deutsch von Johanna Plockross - Pohly.)
 pp m. d.

En strandvisa.

Gustaf Fröding.

Ein Strandlied.

Wilh. Stenhammar

Andante, un poco mosso (ma tranquillo).

Är det ljuft att sköl-jas un-der sorl och
Ist es schön zu sin-ken in dem Klang - ge -

sus af en klangfull böl-jas gång till dö - dens
braus - ei - ner mächt'gen Wo - ge tief in To - des

hus?
Haus? Är det skönt att drunk-na i en
Ist es schön zu flies-sen mit der

pp *sempre legatissimo*

ppp

poco cresc. *dim.* *pp*

14

hafs - vägs famn, är för al - la sjunk - na
 Wel - le fort, fin - den al - le Mü - den

18

djupt i djup en hamn, där för brott och än - ger,
 dort den Frie - dens - ort, wo für Schuld und Reu - e,

cresc. *espress. cresc.*

22

hvil - ka stor - mat vildt, lju - da sor - gens sån - ger
 die ge - stürmt so wild, klin - gen Trau - er - lie - der,

più cresc. *fz dim. p* *dolce*

so - nan - de och mildt?
still ver - söh - nend, mild?

dolcissimo

30

Men hvem vå - gar språn - get, fast ens lif är ödt,
Doch wer wagt den Sprung wohl, selbst in höch - ster Not,

pp

34

fast ens hopp är gån - get från en värld, som dött,
selbst wenn al - les Hof - fen, al - le Welt so - tot,

poco meno p

38

dött, där ö - gat skå - dar,   dött, där ö - rat hör,
 tot, was Du magst schau - en,   tot, um was Du wirbst,

p   *più p*

42

och fast allt be - bå - dar   att du än - då
 und Dir sagt Dein Grau - en,   dass Du den - noch

sempre più p

46

dör?
 stirbst? (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

poco cresc.   *dim.*   *pp*

Prins Aladin af Lampan.

Gustaf Fröding.

Prinz Aladin mit der Lampe.

Tempo animato, sempre un poco rubato.

Wilh. Stenhammar

agitato

poco riten.

f

dim.

pp

The piano introduction is in 4/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It features a melodic line in the right hand and a rhythmic accompaniment in the left hand. The tempo is marked 'Tempo animato, sempre un poco rubato'. The piece begins with a forte (*f*) dynamic and concludes with a piano (*pp*) dynamic, marked 'poco riten.' (poco ritardando).

5

*)

Prins A-ladin af Lampan har in-gen lam-pa kvar, han tref-var un-der
Prinz A-ladin mit der Lam-pe hat kei-ne Lam-pe mehr, er ta-stet un-term

p

The vocal line begins at measure 5 with a melodic phrase marked with an asterisk (*). The piano accompaniment is in 4/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The dynamic is marked *p* (piano).

11

mantelndär lam-pan var, han sö-ker ef-ter Rin-gen, men rin-gen finner
Man-tel um - sonst um - her; er su-chet nach dem Rin-ge, ob nichts ihn wieder-

molto p

The vocal line continues from measure 11. The piano accompaniment is in 4/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The dynamic is marked *molto p* (molto piano).

*) Tempo och föredrag måste ständigt noga följa diktens växlande skiftningar.

*) Tempo und Vortrag müssen sich beständig den wechselnden Stimmungen der Dichtung anpassen.

17

in - gen som in - ga rin - gar har.
brin - ge - der Ring kommt nim - mer - mehr.

più p *f* *dim.*

21

Prins A - la - din den sto - re har tap - pat sitt för - nuft och
Prinz A - la - din, der grosse, ihm ist ganz würr der Sinn, er -

p *poco cresc.*

26

tref - var blindt i luft. Han ma - nar ur det
tappt wie blind da - hin - Be - schwörend laut er

dim. *più dim.* *pp*

vi - da: „Kom fe - slot - tet mitt med pärlor och ru - bi - ner i sa - len, som
ru - fet: „Komm' Feenschloss zu mir, dess Wände hell er - strahlen von Gold und Chry-

36

ski - ner af guld och af hvitt! I an - dar, I gö - ren er plikt och er flit, I
stal - len, Ru - bin und Sa - phir! Ge - horchet, Ihr Geister, gehorcht den Worten mein, und

40

fö - ren mig, I fö - ren prin - sessor Bel - bru - du - dur den må - ne - mil - da
bringt zu Euren Meister Prin - zessin Bel - bru - du - dur, so hold wie Mon - den -

43

hit!“
schein!“

Så
So

46

rag - lar fram-ät ga - tan, där träng - seln är stor, prins
 wan - ket durch die Stras - sen mit Pö - bel - ge - leit Prinz.

50

A - - la-din i tra - sor och tra - - si-ga skor:
 A - - la-din ganz bar - fuss, mit zer - lump - - tem Kleid:

54

„Se få-nen, hör på få-nen, den gal - ne skräd-där-so-nen, ni vet, ni vet han
 „Den Narren! Seht den Narren! den tol - len Schneidersohn, Ihr wisst, er glaubt zu

57

tror han är sul-ta - nens bror!“ -I skrädda-re
 er - ben einst des Sul - tans Tron!“ Ihr Schneider, Ihr!

8
och tig-ga-re, I kän-nen ic-ke an-den, man gör en vink med han-den och
Ihr Bett-ler, Ihr! Ihr wisst nichts von dem Gei-ste: man hebt die Hand ganz lei-se und

ff *ff* *p* *più p*

65

ro - par sak - ta blott: kom slott, kom slott, kom slott!
flüstert sach - te bloss: komm Schloss, komm Schloss, komm Schloss!

pp *pp*

68

8
Han ser åt him-la - ran - den, han spanar ef - ter an - den, han vän - tar på sitt
Erschauet in die Hö - he, ob er den Geist er - spä - he, er war - tet auf sein

cresc.

71

slott, då små-ler fol - ket smått: „ditt slott är allt i må - nen, se
Schloss, da lacht der gan - ze Tross: „Ei seht zum Mond ihn star - ren, den

f^xp *poco cresc.* *più cresc.*

74

få - nen, se få - nen!
Nar - ren, den Nar - ren!

p non legato cresc. poco f cresc. f

77

Ack,
Ach,

dim. p pp

81

Più mosso, molto agitato.

den som ägt om Lam - pan, har ald - rig, ald - rig
wer be-sass die Lam - pe, find't Ru - he nim - mer -

p

84

ro, och den som bu - rit Rin - gen, vill
mehr, und der ge-bot dem Rin - ge, dem

* Fiss2 ändrat från A2.

ald - rig, ald - rig tro, att ic - ke un - der - tin - gen från
 fällt's zu glau - ben schwer dass all' die Wun - der din - ge von

90
 for - dom ä - ro kvar, fast vil - lor - na be -
 einst - mals nun da - hin, ob - gleich er heim - lich

poco cresc.

93
 dra - - ga och tvif - vel ho - nom gna - - ga och
 za - - get, der Zwei - fel an ihm na - - get, und

più cresc.

96
 in - ga ting han har. _____
 leer ihm Herz und Sinn. _____

sempre cresc.

99

f *poco rit.*

102

Poco più moderato.

Ty Lam - - pan det är ska-parkraft, som
Die Lam - - pe ist die Schöpferkraft, die

più f *forte e grave*

105

gör till makt en man, och Rin - gen det är tros-kraft, som all - ting
mäch-tig macht den Mann, der Ring, der ist der Glau - be, der al - les

110

Tempo I.

kan.
kann. (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

dim. *p* *pp*

I lönnens skymning

Verner v. Heidenstam

WILH. STENHAMMAR, Op. 37 Nr. 2

Andante sostenuto

I lön - nens skym - ning

sempre legato

molto p

4

står ett lu - tat kors. Där

dolce espress.

7

vis - kar det en röst så sak - ta som en fjär - ran klockas sång:

piu p

pp

10

Vid den för - sta skoveln mull min - des jag min ung - doms ti - der,

13

vid den an - dra mi - na syn - - der.

espress. *poco cresc.*

16

När tred - je gån - gen mul - len föll, då min - des jag

dim. *pp* *dolce cresc.*

vart hjär - tats ord, var god och vän - ligt me - nad

doleiss.rinforz.

21

gär - ning, vi byt-te tyst som öd-mjukt bly-ga gå - vor.

dim. pp *cresc.*

Det min - net blom - ster är i mi-na hän - der,

pf legato

26

som friskslå ut och ald - - - rig

cresc. *dim.* *dolce*

29

viss - na.

p *più p* *pp*

Kväll i Klara

Tempo sostenuto

Wilhelm Stenhammar, Op. 38 Nr. 1

Det vi-skar i vin-den och mum - lar vekt i

sempre legatissimo

sol - fal-let ö - ver de dö - da. Jag sö - ker som man den

plats, där jag lekt som barn med barn-domens rö - da och rör-li-ga blod i sus.

13

Jag

dim. *pp*

17

häl-sar, Sank-ta Kla-ra, ditt hus, din gård, - di-na fön-ster som glö -

p *meno p* *piu f*

21

- da - Läng-tan sän-ker-vin-gen här i en-slig

f *dim.*

26

fred. Vackra klockor, rin-gen. Sån-gen rin-ger med.

cresc. *poco f* *dim.*

Den bru-san-de sån-gens

dolce cresc.

con Ad.

klock-klang går ge-nom lin-darnas valv som vak-ta din vi-la, Karl Mi-ka-el,

dim. *dolciss.*

år från år. Det gun-gar i gre-nar-na sak-ta. Det

p

ro-par ur jor-den. Jag hör ett e-ko av

poco cresc. *dim.* *pp*

47

rö-sten som al - drig dör, hur det dör och dräps vad vi ak - ta.

poco cresc. *cresc.* *f*

51

Ly - ror dö och bjär - ta blad och allt jag

dim. *p* *pp*

55

vet. Sto - ra sån - gar - hjär - ta, du är

mf cresc. *f* *dim.* *p*

59

e - vig - het. Men

piu p *pp* *poco cresc.*

Poco piu mosso, affrettando

da - gens brin - nan - de män gå fram, med lö - sen åt gam - la och

meno p poco a poco cresc.

un - ga och ris och rep åt var - an - dra och skam åt

f *meno f* *piu f*

den som ic - ke vill slun - ga, sitt ord med vin - den som vin - den går. —

piu f

ritard.

meno f *dim.* *p*

77

Tempo I

0, Sank-ta Kla - ra, vad lö - sen får jag, när af - to-nens kloc - kor

cresc.

81

sjun - ga? Lå - ta da-gen li - da. Kväl-len skall väl

dim. *p* *molto p*

86

rå. Dag är gjord att stri - da, kväll att milt för - stå.

mf *dolce.*

91

dim. *pp*

Mellan broarna

Wilhelm Stenhammar, Op. 38. Nr. 3

Con abbondanza

Ro - si - ga dikt, — hur din gam - la myt fyl - ler var - en - da

5
vin - kел! Ul - - las tri - umf — och Moll - bergs skryt.

9
Mo - vitz' ho - sta och fin - kel.

p

f

f₂

grazioso

3

3

3

Ped.

*

13

All - ting är kvar — i grän - den här un - der vin - druvs -

18

skyl - ten. Skug - gor-na skrä - la. Mör - kret svar.

22

Se — vad rag-lan-de byl - ten.

26

Trött — på det dum-ma Ö - ster - malm, längtar jag hit om kväl - len.

Här — är mitt hjär - ta, här min psalm, — här — finns det

nä - rings - stäl - len. Grå är min dag. — Jag pri - sar er,

kä - ra bröder och syst - rar. Från sin — o -

lymp ser Bellman ner, nie - kar milt och ly - strar.

Wilhelm Stenhammar

Wilhelm Stenhammar (1871–1927) tillhör de stora namnen i svensk musikhistoria – i dag mest känd som tonsättare, under sin korta livstid lika respekterad som pianist och dirigent. Det hör till saken att Stenhammar var verksam när det moderna musiklivet formades, och de främsta namnen under denna epok har aldrig förlorat sin lyskraft. För Stenhammars del illustreras det av de kompositioner som stadigt behållit sin plats som repertoarverk, i första hand hans första pianokonsert (b-moll), *Två sentimentala romanser* för violin och orkester, pianoverket *Sensommarnätter*, solosånger som ”Flickan kom från sin älsklings möte” samt körsångerna ”Sverige” och ”I seralliets have”.

Wilhelm Stenhammar skaffade sig en gedigen och framför allt bred musikalisk skolning: pianostudier vid Richard Anderssons musikskola, orgel för Wilhelm Heintze och August Lagergren, kontrapunkt för Joseph Dente, komposition för Emil Sjögren och Andreas Hallén. Som så många andra svenska musikstuderande vid denna tid, och tidigare, for Stenhammar också utomlands, till Berlin för pianostudier.

Redan under studietiden började Stenhammar framträda som pianist, men också komponera. Som pianist inledde han ett samarbete med violinisten Tor Aulin och dennes stråkkvartett som skulle komma att utveckla kammarmusicerande i Sverige. Deras turnéer runt om i landet är legendariska.

Stenhammar var dirigent för kören Filharmoniska sällskapet i Stockholm 1897–1900. 1902 var han med att grunda det som idag benämns Kungliga Filharmonikerna i Stockholm. Han dirigerade i perioder också vid Kungl. Teatern och var åren 1907–22 konstnärlig ledare för dåvarande Göteborgs orkesterförening. Wilhelm Stenhammar komponerade parallellt med sin verksamhet som pianist och dirigent. Periodvis tog dock de sistnämnda engagemangen över, men som fullteknad musiker och dirigent behövde han å andra sidan inte komponera på beställning såsom flera av hans tonsättarkolleger tvingades till.

Wilhelm Stenhammar blev invald som ledamot nr 501 i Kungl. Musikaliska akademien den 29 november 1900.

Gunnar Ternbåg

Wilhelm Stenhammar

Wilhelm Stenhammar (1871–1927) is among the great names in Swedish music history – now mostly remembered as a composer, but equally respected as a pianist and conductor during his short life. Part of this is due to the fact that Stenhammar was active during the formation of modern musical life, and the foremost names of this period have never lost their radiance. For Stenhammar's part, this is illustrated by the compositions that have consistently kept their places as repertoire pieces, on the first hand his first piano concerto (B flat minor), *Två sentimentala romanser* ('Two Sentimental Romances') for violin and orchestra, the piano piece *Sensommarnätter* ('Late Summer Nights'), solo songs such as 'Flickan kom ifrån sin älsklings möte' ('The Girl Came from Meeting Her Lover' and the choral songs 'Sverige' ('Sweden') and 'I seralliets have' ('In the Seraglio Garden').

He acquired a musical education that was both sound and extensive: piano studies at Richard Andersson's School of Music, organ for Wilhelm Heintze and August Lagergren, counterpoint for Joseph Dente, composition for Emil Sjögren and Andreas Hallén. Like so many other Swedish music students at the time, and earlier, he also travelled abroad, to Berlin, to study piano.

Stenhammar started performing as a pianist during his studies, and also began composing. As a pianist, he began collaborating with the violinist Tor Aulin and his string quartet, which would come to develop chamber music in Sweden. Their tours around the country are legendary.

He was a conductor for the Stockholm Philharmonic Society choir from 1897 to 1900. In 1902, he was among the founders of what is now known as the Royal Stockholm Philharmonic Orchestra in Stockholm. He also conducted at the Royal Opera and was artistic director of what was then the Gothenburg Orchestra Association from 1907 to 1922. In tandem with his career as a pianist and conductor, Stenhammar was a composer. However, the former activities would periodically eclipse his other work, but as a fully-fledged musician and conductor, he was not forced to compose on commission, as many of his colleagues were.

On November 29, 1900 Wilhelm Stenhammar was elected to the Royal Academy of Music as member no. 501.

Gunnar Ternhag

Trans. Martin Thomson